

HOE NAAKT OOK, IK VOEL ME GEHEEL GEKLEED

Pieter Kusters

In het werk van Pieter Kusters zoemt het zelfportret rond, al is het soms even zoeken omdat hij zichzelf graag vermomt. Twee uitgangspunten staan bij hem voorop: 'We staan op elkaars schouders. Ook ik ben geen uitvinder, maar vind zowel mijn bevestiging als mijn onzekerheid in wat er in de beeldende kunst vooraf is gegaan. En wat voor mij misschien wel het belangrijkste is: ik neem lichtvoetigheid zeer serieus.

Het zelfportret heeft me altijd waanzinnig beziggehouden. Echter, de geconcentreerde blik van de maker - die nodig is om een zelfportret te maken - hield mij op afstand. Ik wilde daarom zelfportretten maken die voor de toeschouwer makkelijk te benaderen waren. Ook in de literatuur bevalt mij het woord 'ik', zeker aan het begin van de zin. De derde persoon - zowel in kunst en literatuur - is voor mij zonder risico. Ik denk ook dat ik het 'ik' altijd anders ervaren heb omdat ik een tweelingbroer heb. We zijn totaal verschillend, maar het tweeling-zijn heeft wel invloed gehad op mijn

ontwikkeling tot een zelfstandig persoon. Die ervaring is altijd belangrijk geweest in de keuzes van mijn beeldende uitingen.

Ik houd ervan kleine verhalen te vertellen in mijn werk; soms afkomstig uit de kunstgeschiedenis, maar ook uit persoonlijke ervaringen of uit de actualiteit. Ik heb een aantal werken gemaakt onder de overkoepelende titel Een zeer vriendelijke oorlog. Ikzelf ben daar acteur of model in; onderdeel van het verhaal. De actualiteit van die serie is niet het laatste nieuws, maar juist het nieuws dat altijd hetzelfde blijkt te zijn.

Hoewel ik zelfportretten maak, laat ik eigenlijk toch niets van mezelf zien daarin. Hoe kwetsbaar ook: het zelfportret is mijn verdediging. Hoe naakt ook, ik voel me geheel gekleed.'

MAARTEN BUSER (GALERIE-ASSISTENT/AUTEUR)

